

Werkelijk niets waar homo trots op kan zijn

WEDEROM was vorige week zaterdag niets te zien waar je als homo trots op kan zijn. Een carnavaleske optocht van een stuitende onbenulligheid. Dit is hoe de gay-scene zich één keer per jaar wenst te presenteren. Alles een grap. Het lichaam en seksualiteit een consumptieartikel dat op deze dag in de uitverkoop kan.

Getracht werd nog enige politieke lading mee te geven aan deze parade, door de optocht vooraf te laten gaan door een bootje met daarop een foto van de twee jongens die onlangs ter dood werden veroordeeld in Iran, vanwege hun homoseksualiteit. Zeker weten dat zich in de hele optocht nauwelijks een man of vrouw bevond die zich hard maakt voor homorechten in Iran.

Deze parade is het middelpunt van een even stompzinnig programma met feesten, nog een feest en hoe origineel, nog een feest. Vieren dat je trots bent op je homoseksualiteit, heel goed. En dat door een parade van boten, leuk. Maar waarom niet ook een programma met bijvoorbeeld lezingen van homoactivisten uit verschillende delen van de

'Stuitend onbenullig.'

FOTO JAN VAN BREDA

wereld, toneel en film van, door of over homo's, exposities et cetera?

Er zijn echt wel provocerende dingen te bedenken dan deze vertoning. Op deze manier maakt de Gay Pride juist een bekrompen en eenzijdige indruk. Met een spannende randprogrammering krijgt ook de botenparade pas echt bete-

kenis. Waarom niet? Waarschijnlijk omdat er nauwelijks een homo is die hierin geïnteresseerd zal zijn. Het zou immers een schaduw kunnen werpen op hun jolige feestje en dat zou ook wel eens ten nadele kunnen zijn van organisator Gay Business Amsterdam.

M. Brok, Amsterdam